

3. 2. 2012

SDĚLENÍ ČLENŮM

(12/2012)

Věc: Odůvodněné stanovisko francouzského Senátu týkající se návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně
(COM(2011)0821 – C7-0448/2011 – 2011/0386(COD))

Podle článku 6 protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality může každý vnitrostátní parlament ve lhůtě osmi týdnů ode dne postoupení návrhu legislativního aktu zaslat předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko uvádějící, proč soudí, že dotyčný návrh není v souladu se zásadou subsidiarity.

Podle jednacího řádu Evropského parlamentu je za dodržování zásady subsidiarity odpovědný Výbor pro právní záležitosti.

V příloze naleznete pro informaci odůvodněné stanovisko francouzského Senátu týkající se výše uvedeného návrhu.

24. ledna 2012

PRAVIDELNÉ ZASEDÁNÍ V OBDOBÍ 2011–2012

UPOZORNĚNÍ

PROZATÍMNÍ DOKUMENT

Pouze konečná vytištěná verze je platným zněním

EVROPSKÉ USNESENÍ,

JEHOŽ PŘEDMĚTEM JE ODŮVODNĚNÉ STANOVISKO

ve věci souladu návrhu nařízení o společných ustanoveních pro sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajištění nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně (E 6903) se zásadou subsidiarity.

Usnesením Senátu podle článku 73g odstavců 4 a 5 jednacího řádu Senátu se stal návrh usnesení finančního výboru v následujícím znění:

Články 3 a 4 návrhu nařízení (E 6903) stanoví, že:

- návrhy zákona o rozpočtu a střednědobé fiskální plány mají být „*v souladu s nezávislými makroekonomickými předpověďmi*“,
- členské státy musí zřídit „*nezávislé fiskální rady*“,
- členské státy musí zavést „*numerická fiskální pravidla týkající se rozpočtového salda, jejichž prostřednictvím se do rozpočtových procesů těchto států provedou jejich střednědobé rozpočtové cíle*“, které „*se týkají vládních institucí jako celku a jsou závazné, pokud možno ústavní, povahy*“.

S ohledem na článek 88-6 Ústavy,

Senát:

Obecné poznámky

– vyslovuje politování nad tím, že navrhované nařízení není výslovně odůvodněno s ohledem na zásadu subsidiarity;

– konstatuje, že v případě Francie by bylo nutné revidovat ústavu, aby mohla být zásada strukturální rovnováhy zahrnuta v plně závazné podobě do vnitrostátního rozpočtového procesu; připomíná, že článek 4 Smlouvy o Evropské unii ukládá Evropské unii, aby respektovala „základní politické a ústavní systémy členských států“; je toho názoru, že pokud by bylo zapotřebí provést revizi ústavy na základě aktu sekundárního práva, nemůže takový akt státům stanovit povinnost pozměnit jejich ústavu;

– vyjadřuje pochybnosti nad tím, zda je návrh nařízení E 6903, který má povahu přímo použitelného právního předpisu a přitom vyžaduje prováděcí opatření, v souladu s článkem 288 Smlouvy o fungování Evropské unie, kterým se zavádí rozdíl mezi směrnici a nařízeními;

Poznámky týkající se zásady subsidiarity

– připomíná, že článek 5 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že Unie může podle zásady subsidiarity jednat pouze „tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie“; což, jak uznává Soudní dvůr Evropské unie, zahrnuje zkoumání nejen toho, zda cíle zamýšlené činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, ale také toho, zda rozsah prováděné činnosti nepřesahuje míru nezbytnou ke splnění cíle, jehož má dotčená činnost dosáhnout;

– jsa toho názoru, že návrh nařízení by se neměl pokoušet ukládat, jaké prostředky musí členské státy použít, aby dodržely cíle stanovené v Paktu o stabilitě a růstu;

– domnívá se, že články 3 a 4 navrhovaného nařízení (E 6903) mohou být ve svém současném znění v souladu se zásadou subsidiarity ve smyslu článku 5 Smlouvy o Evropské unii a protokolu č. 2 připojeného k této smlouvě pouze tehdy, jsou-li interpretovány takto:

a) ve složení a fungování „nezávislé fiskální rady“, jejíž zřízení předpokládá tentýž článek, musí být členskými státy ponechán velký prostor ke zvážení;

b) obdobně tomu musí být rovněž v případě povahy „nezávislých makroekonomických předpovědí“ podle článku 3, které by měly zejména odpovídat průměrným hodnotám prognóz ekonomických organizací.

Přijato jako usnesení Senátu dne 24. ledna 2012.

předseda

podpis: Jean-Pierre BEL

